

Politik Bilim

...miş gibi yaparak çözemeyiniz.

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; harunaykutgoker@gmail.com

Söyleyeceğim, bugünkü iktidara karşı seçenek olarak görülebilecek bir partinin olduğu varsayımına dayanmaktadır...

AKP'nin hiçbir merkez-sağ iktidarın cesaret edemediği bir pervasızlıkla sürdürdüğü kamu varlıklarının ve bütün bir ülke coğrafyasının talanına dayalı rant ekonomisinin, toplumumuz için bir çıkmaz sokak olduğunu söylemişim. Çünkü, ulusal sınırlarla parsellenmiş ve "serbest" pazar ekonomisinin geçerli tek ekonomi sistemi olarak egemenliğini sürdürdüğü bir dünya coğrafyasında, sanayileşme eşiğini aşamamış toplumların geleceği yoktur.

"...dünyada 200 memleket var. ...[Bunlardan] 15-20 tanesi teknoloji üreten ve üretebilecek olan ülkelerdir. Gerisi teknoloji alma durumundadır. Teknoloji alan ülkeler, teknoloji kolonileridir; yani teknoloji üretip, satan ülkelerin kolonisidir, müstemlekesidir. Öyleyse benim ülkem bu duruma düşmemeli."

TÜBA'nın [bugünkü değil] 2004'te İstanbul'da gerçekleştirdiği "**Geçmişten Geleceğe Türk Bilim ve Teknoloji Politikaları**" konulu toplantıda bu tespiti yapan Süleyman Demirel'dir. Bu yalın gerçeği, kapitalizmin dünya sistemine eklenmiş bir ülkenin yönetim sorumluluğunu en üst düzeyde yıllarca taşımış, üstelik de o sistemle içli dışlı olmuş, Demirel gibi, mühendis kökenli bir siyaset ve devlet adamından daha iyi kim görebilir ki...

Sanayileşmekte geç kalmış bir toplumuz. Ancak Cumhuriyet'in kuruluşuyla bu süreç girebildik. Ne var ki, 40'lı yılların ikinci yarısında, Truman Doktrini ve Marshall Planı'nın uygulama alanına girmeyi kendi siyasî irademizle kabûl edip sanayileşme hamlemizden vazgeçtik. 60'lı yıllarda bu konuda toparlanırlar gibi olduk ve o rüzgârla, bütün sapmalara/saptırmalara rağmen iyi imal edebilmeyi öğrendik... Ama o yetenek düzeyinde de çakılıp kaldık ve sanayileşme eşiğini aşamadık. O eşiği ancak bilim ve teknolojiyi sadece kullanmakla kalmayıp kendileri geliştirebilen ve geliştirdikleri teknolojiye dayanarak yeni, daha gelişkin ürün tasarımları yapabilen toplumlar geçebilir. Bu umudu hâlâ taşıyabilecek birkaç ülkeden biriydik. Ne var ki, ülkenin son on iki yılına damgasını vuranlar bu umudu, yalnızca bu umut mu, ülkenin geleceğini de tümüyle yok etmek üzereler. Osmanlı toplumunun geri üretim yapısı ve Sünnî esaslara dayalı eğitim ve devlet yapısının ürünü olan bir kültürde takılı kalmış beyinlerle o eşiği aşmak mümkün değil. Soma'daki felaketin yaşandığı maden ocağı sürdürdükleri sosyoekonomik düzenin üretim alanında yaratabildiği çok tipik bir sanayi işletmesidir. O beyinlerden bundan daha fazlasını bekleyemezsiniz.

Çözüm, bu fotoğrafı bütün çıplaklığıyla anlatabilmenin ötesinde bilim, teknoloji ve sanayi üretiminde yetkinleşmiş bir toplum yaratılabileceği umudunu yeniden yeşertebilmektedir. Ama bu umudu verecek siyasî kadroların önce kendilerinin buna inanmaları, buna hazır olmaları gerekir. Hazır olmak, öngördüğünüz geleceği inşa için birlikte çalışacağınız, bilgi ve deneyim sahibi kadrolarla organik bağlar kurmuş; başarı için en uygun ortamı yaratabileceğinize onları inandırmış olmak demektir. Bu ülkede yurtseverlik ortak paydasında buluşan sanayicisinden, işletme yöneticisinden mühendisine, mühendisinden teknisyenine, araştırmacısına, bilim insanına kadar böyle kadrolar var. Bu organik bağı kurabilirsiniz, AKP iktidarının dayattığı yaşam tarzına kendiliklerinden direnen kesimlerin, özellikle kadınlar ve gençlerin ve tutunacak dal arayışındaki bütün emekçilerin size umut bağlamaları için somut bir neden de yaratmış olursunuz. Bu onların kendiliklerinden gösterdikleri direnci örgütlü bir

mücadeleye dönüştürebilmeniz için uygun ortamını da yaratır. Ülkenin geleceğinde söz ve karar sahibi olabilmek, toplumun bu en dinamik kesimlerinde örgütlenme-mücadele diyalektiğini işletebilmeye bağlıdır.

Çözümü sadece sandıkta arıyorsanız, hiç olmazsa bu oyunu karşı tarafın oy tabanının değer yargılarından yanaymışsınız gibi yaparak kazanamayacağınızı anlayın.

CBT. 30 Mayıs 2014